

ZARZĄDZENIE

Dnia 1 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz zarządza, co następuje:

1. na podstawie art. 80 § 2b ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych – dalej powoływanej jako u.s.p., odmówić przyjęcia wniosku w zakresie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X. Y. - sędziego Sądu Rejonowego [...] w W., złożonego przez M. C. z uwagi na fakt, iż ww. nie uzupełniła braków formalnych swojego pisma;
2. odpis zarządzenia doręczyć M. C. wraz z pouczeniem, że na zarządzenie przysługuje zażalenie do Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 27 czerwca 2024 r., sygn. akt I ZI 34/24, wezwano wnioskodawcę M. C. do uzupełnienia braków formalnych wniosku o udzielenie zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X. Y. - sędziego Sądu Rejonowego [...] w W., w postaci przesłania wniosku sporządzonego i podpisanego przez adwokata bądź radcę prawnego będącego pełnomocnikiem, stosownie do art. 80 § 2a u.s.p. oraz przesłania odpisu aktu oskarżenia wniesionego do sądu wskazującego sprawę, w której immunitet ma być uchylony. Jednocześnie pouczone ww., iż wskazane braki formalne powinny być uzupełnione w terminie 7 dni od otrzymania niniejszego zarządzenia, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku (k. 15), M. C. wezwanie odebrała w dniu 4 lipca 2024 r. (k. 23) i do dnia dzisiejszego nie uzupełniła wymienionych braków formalnych.

W przedstawionych realiach należy zatem stwierdzić, że nie wykazała, iż posiada status strony, to jest oskarżyciela prywatnego lub oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego, w sprawie przeciwko X. Y. - sędziemu Sądu Rejonowego [...] w W., posiadającej immunitet formalny, a tylko taki status uprawniałby M. C. do złożenia wniosku o wydanie uchwały w przedmiocie zezwolenia na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej (tzw. uchylenie immunitetu formalnego sędziego) i jego popierania.

Wykładnia językowa art. 13 k.p.k. nie pozostawia wątpliwości, że podmiot, który dąży do uzyskania zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej osoby, co do której ustawa wymaga takiego zezwolenia, musi posiadać status oskarżyciela. Status taki np. prokuratorowi przysługuje z mocy ustawy, co wynika z art. 45 § 1 k.p.k., zaś w zakresie innych podmiotów, warunkiem jego uzyskania jest dokonanie czynności procesowej, jaką jest wniesienie aktu oskarżenia. Skutkiem wniesienia aktu oskarżenia jest zawisłość sprawy karnej przed określonym sądem powszechnym, z powodu oskarżenia przez określony podmiot – oskarżyciela prywatnego lub subsydiarnego. Przepisy dotyczące aktu oskarżenia, przewidziane zarówno dla skargi prywatnej (art. 487 k.p.k.), jak i subsydiarnej (art. 55 § 1 k.p.k. w zw. z art. 332 k.p.k. i art. 333 § 1 k.p.k.), przewidują określone wymogi formalne, których spełnienie przez oskarżyciela pozwala dopiero na stwierdzenie, jakie zachowanie objęte jest skargą zasadniczą i jaka jest jego podstawa dowodowa. Jak wynika z danych znajdujących się w aktach, akt oskarżenia spełniający wymogi przewidziane we wskazanych przepisach, nie został skierowany przeciwko wymienionej we wniosku Sędzi.

Należy zauważyć też, że stosownie do art. 80 § 2a u.s.p., wniosek o zezwolenie na pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności karnej, jeśli nie pochodzi od prokuratora, winien być sporządzony i podpisany przez adwokata bądź radcę prawnego będącego pełnomocnikiem, gdyż czynność ta objęta jest przymusem adwokacko - radcowskim. Tymczasem w niniejszej sprawie, wniosek dotyczący zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X. Y. - sędziego Sądu Rejonowego [...] w W., nie spełnia tych wymagań. M. C. wezwana do uzupełnienia w terminie 7 dni powyższego braku formalnego, również i tego braku w określonym terminie stanowczym nie uzupełniła.

Powyższe okoliczności sprawiają, że wniosek M. C. z dnia 18 czerwca 2024 r., który został nadesłany do Sądu Najwyższego Izby Odpowiedzialności Zawodowej w dniu 21 czerwca 2024 r., w przedmiocie udzielenia zezwolenia na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej X. Y. - sędziego Sądu Rejonowego [...] w W., nie mógł zostać przyjęty do rozpoznania.

Kierując się powyższym, rozstrzygnięto jak na wstępie.

[M. T.]

[r.g.]